

AQP

AQUILA

Magazin

2014. március
III. évfolyam 3. szám

Az AQP jogerősen bejegyzett párt.

Az AQUILA Párt (AQP) magazinja

Cím: 1222 Bp., Zakariás J. u. 3.,

www.aquilapart.hu

Tel: +3620 327-4793

Jelszavunk: **A legfontosabb földi érték az ember!**

KÖSZÖNJÜK MINDEN KEDVES TESTVÉRÜNKNEK, AKIK AZ ALÁÍRÁSUKAT ADTÁK NEKÜNK, HOGY EZZEL PARLAMENTI KÉPVISELŐJELÖLTEK LEHESSÜNK.

Sajnos 31 körzetre való jelöltünk volt, de csak 8-nak tudtuk összeszedni az ajánló aláírásokat. Ezt is köszönjük, mert legalább ennyi ember meghallotta az újat, a másfajta minőségű létezés kínálatát. Köszönjük!

KÉRJÜK A KEDVES VÁLASZTÓPOLGÁR HÖLGYEKET ÉS URAKAT, HA MEGTETSZENÉNK ÖNÖKNEK, EBBEN A 8 KÖRZETBEN TÁMOGASSANAK MINKET AZ X-EKKEL. KÖSZÖNJÜK!

A 8 körzet székhelye:

Bp. XXII. ker., Dunaújváros, Sárbogárd, Szolnok, Monor, Marcali, Dombóvár, Nagykanizsa

Őn ismét az AQUILA Párt magazinját tarthatja a kezében – immár a 3. évfolyam harmadik számát.

Ebben folytatjuk az AQUILA Párt (AQP) megismertetését. Akikhez nem jutottak el a korábbi lapok, azok a www.aquilapart.hu honlap Magazin fülénél megtalálhatják. Kérjük, kísérvé figyelemmel a honlapunkat, és ha tetszett, mutassa meg ismerőseinek is, hogy minél több emberhez eljuthasson. A honlapon a teljes pártprogram is megtalálható. Kérjük, fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha meg tudjuk értetni a célunkat, amiért megalakultunk. Támogatásukat reméljük.

Ez a szám főleg a választás - aláírásgyűjtés - körüli anomáliákról, tényekről, érzelmekről szól más-más ember szemével nézve.

Választhat, MOST MÁR VALÓBAN VÁLASZTHAT, NAGYON KÖZEL VAN AZ IDŐPONT. Most eldöntheti 4 évre az országunk sorsát.

Kérjük Önöket, adjanak az AQUILA Pártnak = Isten SASAINAK esélyt.

Ne engedje, hogy bárki is túlnyerje magát. Az sem jó, ha azok az arcok cserélődnek, akikből már egyszer-kétszer kiábrándultak. Mi, az AQP Önökért vagyunk, mi 15 éve Isten világi szerzetesei vagyunk, és őskeresztényi módon élünk. Mi semmi pénzt sem vettünk fel! Alig 500 000 forintot költöttünk a kampány miatt benzinre és némi szórólapra, ezt is saját zsebből. Azt éljük, amit hirdetünk! Mi tettekre készek vagyunk, és a honlapunkon látható programunk szerint tudjuk is, hogyan kell rendbe tenni az országot!

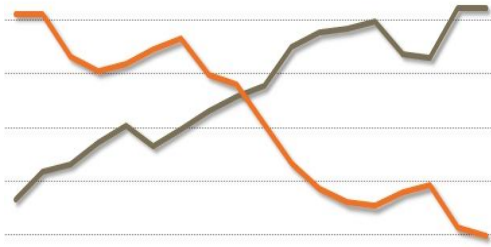
Kérjük, gondolkozzanak: csak a rezsicsökkentés a választási kampány témája, amiről majd csak később derül ki, hogy tartható-e vagy sem. Szinte csak arról, a már lerágott csontról szól az egész kampányuk! A másiknak meg csak arról, hogy „menjen el Orbán”, és sűrűn cserélgetnek mindent. Kiforrott egy társaság, az biztos... régen is ezt tették, hosszú távú koncepciója rajtuk kívül – szinte – egyiknek sincs, csak az a céljuk, hogy most megint ők legyenek hatalmon.

Kérjük, gondolkozzanak: ezektől jobb lesz Önöknek? Mi tudjuk, egyiktől sem lesz jobb. *Arról miért nem beszélnek – egyik párt sem – hogy megőrzik a nyugdíjakat?* Viszont arról vannak cikkek, hogy – majd (mikor majd???) – nem bírja az állam fizetni. Az AQUILA Párt nem engedi, hogy a nyugdíjas befizetett járuléka elvesszen! Az AQP programja szerint ismét kötelező lesz adni a nyugdíjat, mi ezt is visszatennénk az alapjogok közé! Ha minket választ, nem kell félnie a jövőtől: sem nyugdíjasként, de munkavállalóként és fiatalként sem. Mi valóban csak az emberekért vagyunk.

Nálunk nincsenek megszorítások; csak nem engedünk lopni, korrumpálni, hazánkból a pénzt kivinni.

Bízunk abban, ha elolvassák a 70 oldalas, szinte mindenre kiterjedő programunkat, nem fog számítani, hogy kispárt vagyunk, vonzónak fog bennünket találni. **Az AQP kovász akar lenni, aki a jóra, a humánus viselkedésre inspirálja a képviselőket is.**

Ha Önnek elege van, és a baloldali, liberális (az önmagát eddigi tevékenységével már bemutatott), demokratikusnak mondott, de csak adósságot halmozó pártokból, és nem kívánja többet hatalmon látni őket, vagy ha a jelenlegi kormánypárt sok mindenben irritálja, és elégedetlen velük, *akkor itt vagyunk mi, az AQP!* Egy olyan pártként, amely a túlzott hatalmat kiegyenlítené, és olyan irányba terelgetné az országot, amely nem korrump, számon kéretné az országot kirablókat, kizárólag a magyar érdeket képviselné. *Valós munkahelyek teremtése kiemelt célunk.* Mi, az AQP, mérsékelt jobboldali pártként megbízhatóan, számon kérhetően Önökért jöttünk létre, nekünk csakis az ország lakói és érdekei számítanak. Nincs köztünk olyan, aki 20 éven belül más pártnak tagja volt.

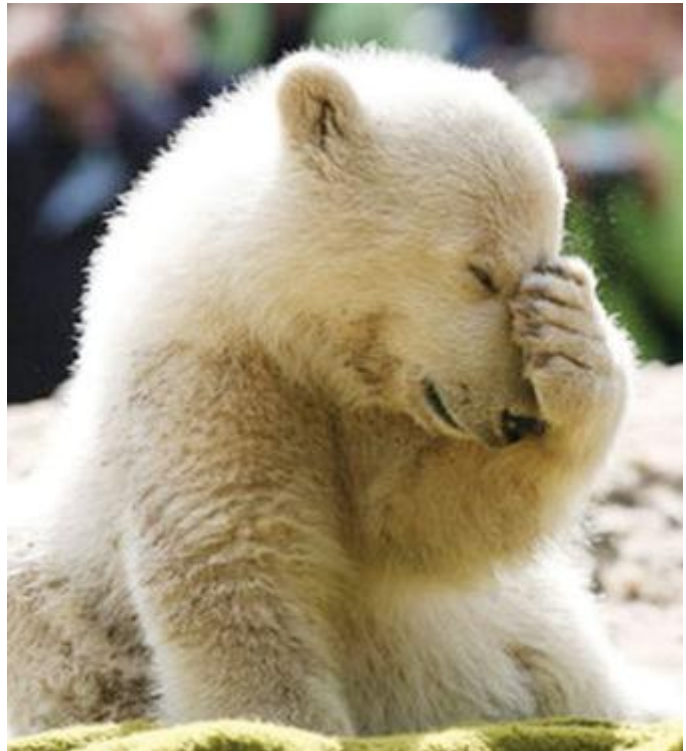
Ön választ, fölfelé vagy lefelé akar menni?

Szinte kunyeráltuk, kéregettük az Önök aláírását ahhoz, hogy valóban segíthessünk. Sokan adták is, KÖSZÖNJÜK, de voltak körzetek, ahol képtelenség volt, becsapták az ajtót, azt sem kérdezve, kik vagyunk.

Szeibert Márton

Aláírásgyűjtési tapasztalatok

Számomra nagyon meghatározó élmény volt ez a két hét. Aláírásokat gyűjteni egy párt számára, embereket megszólítani az utcákon vagy lakásokban, körülbelül 5.000-et, beszélgetni velük, körülbelül 100-zal, nagyon érdekes volt így két hétbe besűrítve, főleg nekem... Megélni, hogy egy távolsági buszmegállóban az egyik irányba haladó emberek nyitottak és befogadóak, a másik irányba haladó emberek zártak és elutasítóak; megélni, hogy az egyik lakásban szidják a

„kommunistákat”, a mellette levő lakásban pedig a „fasisztákat”, de mindketten segítőkészek és aláírtak; megélni, hogy az egyik lakásnál rám vágják az ajtót, a mellette levőnél pedig még kávéra is meghívtak. Megélni, hogy amikor véletlenül újra becsöngettünk egy ajtón, ahol eleinte a férj elzavart, másodszorra a feleség nyitott ajtót, és behívott és aláírt. Megélni, hogy sokan zárkóztak el az aláírástól, mondván: „senkinek sem írnak alá”, végül a beszélgetés hatására, vagy a szórólapunk elolvasása után visszajöttek aláírni. Megélni, hogy valakiben félelmet keltett a sas szimbólumunk, hiába magyaráztuk el az értelmét, valakinek pedig éppen a sas dinamikussága tetszett meg. Sokan voltak, akik azért írtak alá, mert nekik minden mindegy, voltak olyanok, akik pedig pont emiatt nem írtak alá. Volt, aki azért írt alá, mert nem vagyunk fideszesek, és olyan is volt, aki azért, mert nem vagyunk mspz-sek. Volt, aki két párttal szimpatizált: a Jobbikkal és a Munkáspárttal, de nekünk is aláírt, csak az egymást váltogató nagy pártokat nem akarta támogatni, mondván: „24 éve minden egyre rosszabb”. Rengeteg tapasztalatot

jelentett ez nekem. Mindegy, hogy egy személy éppen melyik pártnak volt az elkötelezettje, sokszor éreztem azt, hogy ez az elkötelezettség olyasmi, mint egy bigott módon megélt vallásosság, egyfajta modern bálványimádás. Én személy szerint a legdurvábban elutasítókra sem tudtam haragudni, mert magamat ismerve valószínűleg én sem írtam volna alá egy ismeretlen párt ajánlóívét. Nagyon érdekes tapasztalat volt az is, hogy amikor más pártok gyűjtőivel találkoztunk, mind nagyon kedves volt hozzánk, kivéve néhány fideszes gyűjtőt, akik egyébként az első pár nap kivételével már nem is igazi ajánlóívekkel gyűjtöttek. Ez volt az oka annak, hogy többen is megvádoltak minket azzal, hogy mi hamis ívekkel gyűjtünk, mert a Fidesz nem kérte a személyi azonosítót, mi pedig kértük. Ez nagyon megdöbbenő volt. Volt olyan fideszes aláírásgyűjtő, aki azt mondta a választópolgároknak, hogy a választási iroda ilyen újfajta íveket is kiadott, amin már nem kell megadni a személyi azonosítót. Illetve rezsicsökkentésért is éppen most gyűjtöttek aláírásokat, ami szerintem elég gáz. Több fideszes ember mondta, hogy azért nem ír alá, mert azt mondták neki, hogy ha többnek is aláír, akkor érvénytelen lesz az összes ajánlása. Én ezek ellenére nem vagyok Fidesz-ellenes, ezek csak a tapasztalataim részét képezik, és látom, hogy már ilyen kicsiben is milyen apró csalások mennek. Amúgy sok fideszes is támogatott minket, szóval nem szabad skatulyázni. Sorolhatnám, hogy milyen sok „élményben” volt részünk, de nincs időm mindent leírni.

Viszont még egy dologra kitérek. Sokan kérdezték, hogy jobb vagy bal oldaliak vagyunk, vagy hogy melyik párttal szimpatizálunk. De erre nem lehet egyszerű választ adni, mert ha azt mondom, hogy szociálisan érzékenyek vagyunk, akkor azt mondják: bal oldal; ha azt mondom, hogy konzervatív keresztények vagyunk, akkor azt mondják: jobb oldal; ha azt mondom, hogy számunkra fontos a vallásszabadság, a különböző vélemények tiszteletben tartása, akkor azt mondják: bal oldali liberálisok vagyunk; ha azt mondom, hogy elutasítjuk a homoszexuálisok felvonulását, a kábítószeresek használatát, akkor azt mondják: jobb oldaliak vagyunk... Mindenkinek mást jelent ez, hogy mi a jobb mi a bal oldal, szerintem igazából semmi értelme sincs.

Az országos lista állításához minimum 27 körzetben kellett volna indulnunk, de ez nem ment. Szerintem a 8 összegyűjtött körzet is több mint amennyit reálisan várhattunk.

Mindenesetre mindenkinek nagyon köszönöm a segítségét, elsősorban azoknak, akik segítettek a gyűjtésben, másodsorban azoknak, akik csupán az aláírásukkal segítettek, és végül az elutasítóknak is, mert ezekből is sokat tanultam!

Végül pedig kérem, hogy a nyolc körzetben támogassanak minket a szavazataikkal is, mert bár sok esélyünk most még nincs, mégis minél több

szavazatot kapunk, annál nagyobb média-visszhangunk lehet, és első lépésként ez is fontos nekünk. A nyolc körzet a következő: Bp. XXII. ker., Dunaújváros, Sárbogárd, Szolnok, Monor, Marcali, Dombóvár, Nagykanizsa.

Pável Márta, katolikus hittanár

Embertársaim, hova lettetek?

Az AQUILA Párt elnökének írása az aláírásgyűjtés időszaka után

Ez az egész nem vonatkozik azokra az embertársaimra, akikért érdemes küzdeni, akikben valóban van szeretet, demokratikus érzés, rugalmasság a változtatásra (ha ez utóbbi nincs, nem baj, csak legalább úgy

mondaná...) Azt be kellett látnom, én eddig csak jó emberekkel találkoztam, és azt hittem ebben a burookban, amiben eddig éltem, ilyenek az emberek.

Jézus Krisztust egyre jobban csak csodálom, mert Ő pontosan tudta, milyen az ember, mégis eljött, hogy elmondja az igazságot, és meghalt értünk. Azt hittem, valamennyire jó hívő vagyok, azt hittem, szeretem az embereket, most nem tudom, mi van..., kezdem megérteni azokat, akik az állatokat szeretik.

Meghasonlottam, hogyan tovább? (A XI. egy részében és a XXII. kerületben a hivatalos jelöltek között vagyok, lehetne rám szavazni, de érdemes-e küzdenem?) Remélem, Isten rendbe teszi az emberek által megtépelt lelkemet, és új erőt, új reményt önt belém.

Amit most megéltem, az nekem kriminális. Pl. az Index cikke miatt (**ITT olvasható**) egy XI. kerületi fiatal káplán is a FB-n mocskolódni kezdett, és engem, a katolikus hittanárt, tisztességben megöszült 60 feletti nőt, Isten hű szolgáját, *néembernek* nevezett, és még sok más *mocskolódást*, *hazugságot* is terjesztett. Ha Egyházunk káplánja (csak azért nem jelentem fel, mert Egyházam ellen nem támadok) ilyen, akkor nem csoda, ha a hívők is ilyenek.

Új tapasztalatom szerint, a primitívek után gonoszságban és kegyetlenségben rögtön a magát kereszténynek mondottak, a farizeusi, ájtatos népségek jönnek. Elképesztő a buta, gonosz, „uralkodói” gőgje. Én nem akarok ilyen kereszténységet, ez olyan, mint Jézus mondta a farizeusoknak, *meszelt sírok: kívül fehér, belül rothadt*. Ez annyira keresztény, amennyire demokratikus a demokrácia vagy liberális a liberalizmus. Holott magában egyik sem lett volna rossz, de ma mindhárom – kivételek persze vannak – csak torz hatalmi

eszközzé silányult. Pedig **Jézus műve az igazi kereszténység, az egyetlen emberiséget megtartó erő.** Nekünk ezt kell visszaadni a társadalomnak, ezt akarja tőlünk, a SAS-októl Jézus! Nekünk azt kell képviselni – még ha süket is az ember –, hogy Isten igazsága az egyetlen igazság, és vannak igaz értékek, amelyek a végső egzisztenciába torkollanak.

Az embertársaim megismerése nagyon szomorú tapasztalatokat adott. Míg 15 évig a gyógyszertárban dolgoztam, akkor is tudtam, hogy sok-sok rendes, aranyos ember mellett sok gonosz és buta ember van, de ott, azoknak, akikkel találkoztam, kellett a segítségem, nem gyakorolhatták rajtam a „hatalmukat”. Nem úgy, mint most az aláírások gyűjtése kapcsán. Azt mondják, a politikusok a hatalomtól kifordulnak, elveszítik a fejüket. Könyörgöm, ugyanezt teszi a nép, az egyetlenegy választási lehetőségével, sőt sokan még el is adják azt az egy lehetőséget, mint Ézsau egy tál lencséért (gondolom sokan most nem is értik, miről beszélek...). Belőlük, közülük kerülnek ki a politikusok. Míg a fejekben (többségben) nem lesz logika, becsület, szeretet, reális felmérése a dolgoknak, addig ebben az országban nyugodtan, a leváltás félelme nélkül, biztosan forgathatja magát a hatalomban a két nagyobb párt. A nép egy része sajnos süket, vak az igazságra, illetve megvesztegethető, az igaz szó, a gondolkodás, a jóra való hajlam nem kell, sőt némelyik büszke arra, hogy a segítő kezünkbe beleharaphat, ránk vághatja az ajtót.

MINDENESETRE KÖSZÖNÖM AZOKNAK, AKIK SEGÍTETTEK, ISTEN ÁLDJA MEG ŐKET. Köszönöm azoknak is, akik bántottak, mert részesülhettem Krisztus gyalázásának szenvedéseiben is. Soha nem kéregettem senkitől semmit, ahhoz túl sokat adok magamra, most pedig belekényszerültem a legmegalázóbb helyzetekbe, hogy Isten akaratát tudjam cselekedni, igazi fájdalmas lelkigyakorlat volt ez, de már Isten talpra állított, és teljes gőzzel megyek tovább. **Kérem az Urat, adjon nekünk erőt a folytatáshoz, mert míg mást nem parancsol, nem hagyhatjuk abba.**

Vargáné Pável Márta

Plakátozások, visszaélések

Alább az AQP válaszlevelét osztjuk meg Önökkel, mely a Bp. XXII. kerületi önkormányzatának levelére reagál. Ez utóbbi levél ugyanis a beismerése annak, hogy a 4 nagyobb párt antidemokratikus módon „szövetkezett” a plakátkihelyezésekkel kapcsolatban. E szerint febr. 5-én a 4 parlamenti párt: FIDESZ, Együtt 2014 Szövetség, JOBBIK és az LMP maguk között megegyeztek abban, hogy minden plakáthely az övék. Biztos mindenki

látta a Főváros által kihelyezett 4 oldalas ingyenesen használható választási plakáthelyeket, melyeknek mind a 4 oldalát ez a 4 párt befedte. Alább tehát a válaszlevelünket olvashatják. Ha nem lesz az ügynek megfelelő folytatása, akkor a médiához fogunk fordulni. Minket ez az erkölcstelen, antidemokratikus, hatalomhoz mindenáron való ragaszkodás mélyen felháborít.

Tisztelt

Dr. Pálffy Ilona, NVI elnöke

Dr. Szántó János, XXII kerületi jegyző és

Budapest XXII. kerületi Helyi Választási Iroda (HVI) és

Budapest 18. számú Országgyűlési Egyéni választókerületi Választási Iroda (OEVI)

Tisztelt Gadácsi Miklós

Polgármesteri Kabinet Társadalom-politikai koordinátor

Az alábbi levelére reagálva az elején szeretném kifejezni az abszolút felháborodásomat a febr. 5-i négy párti megegyezésük kapcsán a plakáthelyek ügyében. Mi is bejegyzett jelölő szervezet voltunk, minket miért hagytak ki? De nem csak mi voltunk azok, többen is. Vagy az ön által említett 4 pártnak több joga van, mint a többinek?

Csodálkoztam is, hogyan lehet az - ilyen plakáthely-szűke idején -, hogy egy helyen négyszer is fent van a jelenlegi polgármester (a legnagyobb méretű, mindenkit kiszorító nagyságú plakáttal) és a másik 3 párt. Jelenleg, ha jól tudom 12 jelölt van, azokra senki sem gondolt? Nekik nincs joguk megismertetni magukat? (Indulásra jogosultként, ahol hely volt ragasztottam plakátot, amikor egy hölgy csaknem rendőrt hívott rám, hogy itt nincs helyem. Akkor még erről nem tudtam.)

Arra van törvény, nem lehet leragasztani a plakátokat, miénkkel a Szabolcs Attila részéről ez megtörtént (ezt már bejelentettük fotóval). A XXII. kerület Polgármestere tehet törvénytelen dolgokat, vagy ennek hol van törvényi háttere, valamiről nem tudunk? Hol az az Önök által nagyon hangoztatott demokrácia? A jelenlegi kormány, ha már betiltották a plakátozás eddigi rendszerét - hogyan teheti, hogy engedheti meg magának, hogy egymás között megállapodnak a most színre lépő kis pártok kárára. Milyen jogalapon tették ezt?

Éz számunkra diszkriminatív, egyenlő esélyeket sértő magatartás, ami sérti a választások tisztaságát is. Ha az volt a kritérium, hogy valaki megszerezze az 500

aláírást, akkor febr. 5-én még nem volt meg senkinek sem! Milyen jogon előzték meg a nép döntését, akiknek az aláírása döntött, ki lesz jelölt. Vagy ez nem számít, csak cirkusz az egész? Hogy dönthettek Önök (jelenlegi parlamenti pártok) egymás között, amikor a választási törvényben ilyenről szó sincs?

Az AQP ezt is bejelenti a Nemzeti Választási Irodának, illetve ezt a levelet másolatban elküldöm oda is.

Természetesen vagy magam, vagy... elnökhelyettes társunk – meghatalmazással – jelen lesz a márc. 10-i „újraosztáson”.

Üdvözlettel Varga Péterné, AQP elnök

Továbbiakban kedves Olvasó, Önre bízom a véleménynyilvánítást.

Dr. Palócz Mihályné

Ajánlások gyűjtése körüli személyes tapasztalataim, meglátásaim

Az AQUILA PÁRT országgyűlési képviselőjelöltségéhez - mivel szűkebb szülőházam Somogy megye, város szerint pedig Kaposvár, - nem volt kérdéses, hogy a megye valamelyik választókerületében induljak.

Múltamat tekintve legtöbb időt vezetőik melletti titkárnői, titkárság-vezetői feladatok ellátásával töltöttem. Ebből adódóan a kommunikáció napi gyakorlása észrevétlenül meghatározta személyes emberi kapcsolódásomat, minden részletre történő odafigyeléssel együtt.

A felkészüléshez külön tervet dolgoztam ki arra vonatkozóan, hogy hány ajánlást kell összegyűjtenem, hány nap áll ehhez rendelkezésemre, arra is kitérve, hogy hány órától hány óráig lehet ilyen kéréssel az állampolgárokat megkeresni, tekintettel a munkanapokra, illetve a hétvége idejére. Arra is figyelemmel voltam, hogy a kerületembe tartozó összesen 72 településből térkép szerint melyik milyen létszámú és milyen forgalmú közlekedés szempontjából.

Az ajánló íveket 2014. február 17-én délelőtt vettem át az Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság Somogy 3. számú Irodájában, Marcaliban. A gyűjtést - személyes ügyeim elintézése után - február 19-e és február 27-e között végeztem.

A kiindulópont szülővárosom, Kaposvár volt, ahonnan napi terv szerint mentünk öcsémmel, - aki „személyes sofőrként” saját autójával segített

utamon - településről településre. Az összekészített mappámmal jártam reggeltől egészen sötétedésig az utcákat házról-házra.

A központilag megszerkesztett ajánlóíveken megadandó adatokat, melyek minden állampolgár lakcímkártyáján szerepelnek, személyesen írtam be, hogy minimálisra csökkenjen a hiba lehetősége. Napi szinten átlagosan 50-60 ajánlás begyűjtését tudtam elérni személyes bemutatkozással a felkeresések során.

A megszólítottak helyzeti változatai igen „színesek” voltak. S különbség volt a kisebb falvak, illetve a nagyobb ún. „kisvárosi” életvitelt vezető lakosok között is.

Falvakban az emberek közvetlenebbek, természetesnek vették, hogy a választások előtt egy ilyen feladattal meg fogják őket keresni. A lakosság idősebb korosztálya - szinte asztalukhoz vezetve - adtak helyet munkámhoz. Készségesek, tiszták, őszinték voltak, hétköznapi egyszerűségükkel együtt. Nem gyanakodtak, nem háborodtak fel, hogy milyen jogon kérem tőlük személyes adataikat. Ennek a típusú viselkedésnek természetesen az üzenete az, hogy igaz, hívő, őszinte életet élő emberek. Remélni tudom csak, hogy a családjuk generációs tagjai is továbbviszik az országunkban ezt a szemléletet az életük folyamán.

A megszólítást természetesen nem korlátoztam be csupán a lakások, házak felkeresésére.

A vidéki emberekben még él az összefogás és a másokra odafigyelés, egy természetes kíváncsisággal megfűszerezett formája, az ösztönös közösség védelme, ha szokatlan dolog zajlik az utcán, ismeretlen autó jelenik meg, s több alkalommal még meg is áll, s valaki több háznál bebocsátást nyer, meg még onnan tovább is megy. Ez azt eredményezte, hogy szinte büszkéek voltak annak a háznak a lakói, akikhez becsengettem arra, hogy az ismeretlen személy őket is megtisztelte a megkereséssel.

A falvak utcáin gyalogosan járva megálltak mellettem kerékpárral közlekedő helyi lakosok, fiatalok és idősebbek is egyaránt, akik ott az út szélén, zsebükből irataikat kivéve adtak ajánlást. Voltak fiatalok, akik jelezték, hogy az interneten olvastak rólunk.

Olyan is megtörtént, hogy a falu kis boltjában vásároltam, mint kiderült, a bezárás előtti percekben, s a hölgy már összepakoláshoz készülődött. De mikor megtudta, hogy ki vagyok, ő is adta az ajánlását, s hálálkodott, hogy a lakcímkártyáját kellett elővennie, mert - mint mondta - már harmadik napja, hogy a boltban felejtette az iratait.

Úgy gondolom, az is pozitív eredményt jelentett a gyűjtésnél számomra, hogy nem egy megbízott személyként jelentem meg az emberek előtt, hanem személyesen álltam előttük, mikor arra kérdeztek rá, hogy kinek gyűjtöm az ajánlásokat.

Voltak negatív megtapasztalásaim is sok helyen. Ezt részben a személyes testbeszéd alapján ki tudtam már szűrni, ilyenkor természetesen elnézést

kértem a zavarásért és továbbmentem. Nem akartam időt veszíteni feleslegesen, hiszen az ilyen jelek egyértelmű elutasítást takartak. Ez leginkább a falu „gazdagon átépített” házainak lakóira volt jellemző, akik a viselkedésükkel is kilógtak az őszinte, tiszta és egyszerűen élő emberek soraiból. S természetesen olyan megjegyzések is elhangzottak, hogy „... ugyan mit gondol, hiszen esélyük sincs bejutni ...”, vagy „nincs nekem ilyen dolgokra időm”, meg „...én semmihez nem adom ki az adataimat...”!

Úgy gondolom, hogy ezek az emberek az ország dolgaiból csak a személyüket érintő lehetőségekre és a jogaikra tartanak igényt, a kötelességeket nem tartják számukra betartandónak.

Egészen más volt a megtapasztalásom a kicsi, szinte elszigetelt, egymástól távol eső települések lakóinak körében. Ott még nagyobb az egymásra utaltság. Ez főleg a cigánylakosságot érinti. Majdnem mindenkinél a rendezetlenség a jellemző az életvitelükre. Voltak családok, ahol a megélhetést a családi pótlék jelentette az egész család számára, más munkára esélyük nincs. A gyermekek a terhes anyukával együtt otthon tartózkodtak, a külvilággal való kapcsolódásuk egyedül a TV-n keresztüli információ.

De ugyanakkor természetességgel cselekedtek az ajánlás adásához, s vitték a hírt a faluban, hogy mit kell előkészíteniük mire odaérek a házukhoz. Volt olyan falu, ahol szinte egy „nagy családként” mindenki ismerte a másik életét, s tudták egymásról, hogy kinek a családtagja dolgozik éppen valahol külföldön.

Ezt a falut szívesen felkeresném valamilyen családtámogatási akcióval, mert sokan rászorulnak még a legegyszerűbb ruházkodásuk is hiányos, s ki tudja, hogy hányan éheznek közülük, amiről már nem is beszéltek.

Másik tapasztalásom, hogy szürkületre a vidéki emberek visszavonulnak, bezárkóznak, s bizalmatlanokká válnak, ha ilyenkor valaki keresi őket.

Ezt a gyűjtésem második napján tiszteletben tartva, szürkület után már nem kerestem senkit sem fel.

Nagyobb községekben a fő utcának kevés lakójával volt lehetőség jövelelem célját ismertetni, tartózkodásuk, vagy éppen érdektelenségük miatt. Itt a mellékutcákban nyitottabbak voltak a lakosok, és ők is természetesnek vették a munkámat. Sokan jelezték, hogy a személyes szórólapom alapján elolvassák pártunk honlapját is.

Ugyanezt tapasztaltam a választókerület központjában, Marcaliban is, ahol a központban, vagy üzleteknél megszólított lakosok többsége elutasító volt, s kifogásokkal kerülték az ajánlás adását.

A város külső utcáiban viszont természetes volt az emberek hozzáállása a feladatomhoz, ott még az utcán megszólítottak is segítőkészek voltak. Volt olyan esetem is, hogy az autójukból kiszállva vették elő irataikat, és az autó motorházának tetején töltöttem ki az adataikat az ajánlóíven, s teljesen természetes volt mindez a szokatlan változat is számukra.

Az összes felvett ajánlóívet február 27-én kora délután sikerült megtöltenem a választópolgárok ajánlásaival. Így még aznap leadtam mind a 75 lapot az ajánlóivekhez szükséges egyéb hivatalosan kitöltött és aláírt dokumentumokkal együtt a Marcali Önkormányzat Választási Irodájában, melyről az átadás-átvételi igazolást is kézhez kaptam.

Az ajánlások egyeztetése után az önkormányzat – valószínűleg túlórázó – munkatársaitól még 27-én este megkaptam a telefoni értesítést, hogy sikeresen dolgoztam, és elfogadták az ajánlásokat, s hogy az interneten illetve postán is meg fogom kapni az erről szóló határozatot.

EZÚTON SZERETNÉM MEGKÖSZÖNNI MINDEN ÁLTALAM SZEMÉLYESEN FELKERESETT VÁLASZTÓPOLGÁRNAK A NYITOTTSÁGÁT, AZ ODAFIGYELÉSÉT, SEGÍTŐKÉSZSÉGÉT, NÉHA VÁRATLAN VENDÉGKÉNT FOGADÓ KEDVESSÉGÉT, FIGYELMESSÉGÉT ÉS TISZTA ŐSZINTESÉGÉT, MELLYEL AJÁNLÁSGYŰJTÉSI UTAMAT SEGÍTETTÉK.

KÉREM, HOGY SZAVAZÁSKOR IS ENGEM VÁLASSZANAK.

Tisztelettel és köszönettel:

Dr. Palócz Mihályné

Vargáné Pável Márta kat.hittanár XXII és XI kerületi jelölt.

Nagyböjt kezdeti, hamvazószerdai, elmúlási gondolataim

Mostanában, ahogyan öregszem egyre jobban azt veszem észre magamon, hogy nagyon átalakulok. Minden szinten más lesz az ember. Az, hogy botorkálni kezd, ráncosodik, pettyül az ember bőre, ez van, nem annyira érdekel. Viszont, ami fejben, a tudatomban játszódik le, az sokkal érdekesebb.

Ha ültetek egy fát, sajnálattal veszem tudomásul, hogy nem tartom valószínűnek, hogy a terméséből is ehetek. De ez a legkevesebb. Messzire megy a földi világ, és egyre nyomorúságosabbnak is tűnik. Lehet, hogy ez spirituális utam terméke is, de egyre szálnalmasabb, röhejesebb minden, amiért – akár még én is – küszködik az ember. Hogy tudott fájni egy szerelem és csalódás? Milyen fontos (volt valaha, de sokaknak most is), hogy milyen állapotában van az ember: nő, nőtlen, hajadon, férjezett? Soha nem voltam oda a luxusért, a divatért, az emberek ezért képesek napi 12 órát is robotolni. Utána csodálkoznak, hogy depressziósak, elmebetegek, roncsok vagy korai lelki halottak lesznek.

Megrettenve nézem, hogy mára ez lett a legfontosabb. Minden szép, régi, emberi érték lassan szublimál. Pl. vidéken van egy kis könnyűszerkezetes házikónk. Mivel vidéki születésű vagyok, a 60 évvel ezelőtti tapasztalataim

miatt azt hittem, hogy ott az emberek még jobbak. Eleinte úgy is tűnt, itt még szép az élet, de egy idő múlva rájöttem, hogy 90%-ban semmi más nem érdekelte őket, adsz-e munkát, tudna-e keresni, nyereszkedni rajtad. Van olyan, aki már nem is köszön. Ez az ember?

Ennyi lett? Akkor minek él, ha nem azt teszi, amiért született? Nem kell sajnálnom, hogy ha ilyenek közül visszahív az Isten? Jaj, Uram, hova jöttem? Meddig tart ez még? Mit kellene jobban tennem?

Drága Istenem, fel kellene tudnom ébreszteni az embertársaimat: veszélyes ez a földi élet, és minden perc, ami Isten nélkül van, mérhetetlen nagy pazarlás. (Ezt a figyelemfelkeltő célt szolgálja jelölésünk is: központi helyről kell beszélni.)

Megrettenve nézem és látom, hogy a hormonhajtott férfiak és nők abszolút nem hűségesekek. Mennyi bánatot, könnyet okoznak egymásnak. (Ma már senki nem tudna engem ebbe a nyomorúságos ösztönéletbe, hamis illúziókba visszavinni.)

Nézem a földrengésből kimászó, sárral borított emberi roncsokat, és elém villannak a túldíszített körmök; emberek drága ruhákban a földre hullva, életükért zihálva. Isten sehol sincs az életükben, és halálukban sem lesz ott.

Látom, ahogyan fortyogó láván úszik a kontinens - ami csak egy kéregdarab -, és a vélt stabilitáson, a kidíszített, felhőkarcolókkal telerakott kéregdarabon egyik sem gondol Istenre, egyik sem gondol arra, hogy a kéregnek csak egyet kell billennie, és megsemmisül a világunk, minden illúziónk.

Valóban illúzióban élnek az emberek, s még azt sem gondolják végig, ez egy tiszavirág stílusú élet. Politikusok csalnak, lopnak, hazudnak, elhivatván a többivel, hogy ők jogosan uralkodhatnak. Jaj Istenem, ezt csak birkákon tehetik, de azok vannak a többségben, sőt mélyen alszanak, Isten világosságát nem látják, sőt még süketek is a jó szóra. Aki lélekben szabad, azt üldözik. Igaz, többségében annyira buták, hogy fel sem fogják, miért kell a szabad lelkeket üldözni, de a többiek nyomására megteszik. Ők a farizeusi lelkűek.

Végezetül, kb. 3-4 hónapja halottam: USA kijelentette magáról, ők ateista állam. Akkor azt gondoltam magamban: ajjaj, ti tudjátok, mit beszéltek. Azóta viszont csak rettenetes időjárásról, hóviharakról hallok. Véletlen?

Fel kellene végre fogni, leszállni a nem létező magas lóról, nem mi vagyunk a világ ura, hanem Isten az!

Napokban, kéretlenül megjelent egy noném internetes lapban egy minket alaposan „kielemző” cikk. Ezt mi csak úgy szoktuk magunk közt hívni, hogy:

Oxox gonoszágai

Ki is ez az Oxox? Gondolom, többségében nem tudják, szóra sem lehetne érdemes és nem is az, mert tele vannak olyan vonásokkal, amikkel eddig csak bizonyos szektásoknál találkoztam. A meglévő szövegeket kiragadják a szövegkörnyezetből, összekeverik egy kis innen-onnan vett kiforgatott információval, és végül tényként közlik az összeállított hablatyot. Ebben csak az érdekelne minket: ki vagy kik és miért érdekeltek abban, hogy az AQUILA Pártról 110 pontban - jól értik, 110 - közöljenek valótlan kiforgatásokat. Magától erre egy újságíró sem vetemedik. Ki bírta meg őket és miért? Azt nem gondolhatom, hogy véletlen.

Hiába írtam be a cikk után a hozzászólásomat, hogy helyreigazítást követelek, egy óra múlva kitörölték a bejegyzésem, hát így most megírom: **követelem a valósághoz hű helyreigazítást!** Tudatom: ők azok, ilyen az a média, akik ellen a programunkban is írtunk, akik nem kívánatosak a közéletben.

De nem baj, túl fogunk rajtuk lépni, mi ugyanis az ilyeneket is odaadjuk az Istennek - letesszük kezeibe a gondjainkat -, ha mi nem bírunk velük, tegyen velük az igazságos Isten azt, amit jónak lát.

Vargáné Pável Márta, kat. hittanár, AQP elnöke

Lelki egészségügyi tanács rovat

Nekünk most sok feldolgozni valónk van, volt, és ha kis eredményt is elérünk, még több lesz. De ezzel így van mindenki, aki tesz valamit, és aki nem csendesen depresszióban fetrengve éppen csak hogy vegetál. Látjuk: nem szeretik az emberek a tükröket, főleg, ha nem jót mutat.

Hogyan győzzük le a csalódottságot, amit önmagunk túlértékelése vagy mások tette okoz bennünk? Pszichológusok mondják: ereszd el. Ja, könnyű ezt mondani. De hogyan, ha újra visszajön? Én nem ezt mondom, hanem hasonlót ajánlok, amit az előző cikk végén írtam, adjanak oda mindent Istennek, legyenek olyanok, mint a kisgyerekek, akik este a mamának/ papának elpanaszolják; aznap ki verte meg, ki bántotta, ki nem szerette. A szülők megpusztilják, megszeretgetik, és vége van a bajnak. Nézzük meg jobban a gyereket, elmondja, odaadja a szülőknek, és aludni megy. Másnap mosolyogva ébred, és elfelejti, mi volt. Nekünk is ezt kell tenni.

A mi szülők az Isten, ő sokkal jobban tud elfogadni, vigasztalni, megsimogatni, mint bármelyik földi szülő. Nála van a vigasz, csak menjünk, adjuk oda, valóban legyünk Isten gyermekei. Végezetül: a Nagymamám, egy 5

gyermekes mélyen hívő háziasszony volt, aki mindent megteremtett a családjának. Iszonyúan sokat és fáradhatatlanul dolgozott. Állatokat nevelt, nagy területet művelt, főzött, mosott stb. A kovácsmester férje pedig dolgozott kevéske pénzért, és így szerényen elég volt. Az én a drága Nagymamámnál láttam ezt, hogy minden este a szobában a kereszt előtt imádkozott, sírt, megsiratta Jézust, majd a maga fájalmát is átadta. Több mint 90 éves volt, amikor meghalt. Isten nyugosztalja, tudom, jó helyen van.

Rizmayerné Márkus Edit

Ajánlásgyűjtés avagy pszichológiai tréning emberismeretből

Féltem ettől az egész gyűjtéstől. Azért mert ismeretlen, azért mert kérni kell ismeretlen emberektől, azért mert rövid időn belül meg kell nyerni mások jóindulatát, és azért mert. A szorongások sűrű erdejében azonban néha elkapott az öröm is, szolgálhatok úgy, ahogy Isten kérte tőlünk. Aztán eljött a február 17. A napok gyorsan pörögtek egymás után. Esténként, mikor hazamentem, akkor sem tudtam igazán kikapcsolni: már álmomban is aláírásokat kértem. E sűrű időszak tapasztalatai még ma is dolgoznak bennem. Talán nem vagyok jó emberismerő vagy nem gondoltam volna, hogy a politika így megosztja az embereket. Mi, az Aquila közösség ugyanazok maradtunk, akik voltunk, mégis sokan másként állnak hozzánk most, hogy a párt formát vettük fel.

Az ismerősökkel kapcsolatban sok nagyon szép élményem volt: Gizi nénivel való beszélgetés máig erőt ad, felismerte, hogy egy az utunk. Volt olyan ismerősöm, régi osztálytársam, aki azért segített, mert ismert engem, ez persze jól esett, bár a legjobban annak örültem volna, ha az Aquila szellemisége is megfogja Őt. Tanítványoktól, akiket sok éven át ingyen tanítottunk, többet vártam. Hiszen nekik ez még csak elköteleződést sem jelent, nekünk viszont segíthettek volna ezzel. Mégis egy páran még csak nem is válaszoltak a kérésünkre, vagy nemleges választ adtak erre-arra hivatkozva.

A járókelők megszólítása ilyen szempontból könnyebb volt, hiszen nem voltak személyes elvárásaim, érzéseim, legfeljebb egy pillanatnyi szimpátia érzés. A legtudatosabb viselkedés az volt, amikor az illető elfogadta a szórólapot, megígérte, hogy elolvassa, és később visszajött hozzánk aláírni. Bevallom, ez nekem egy tükör volt, én nem biztos, hogy korábban ilyen felelősségteljesen viselkedtem volna. Olyan is volt, akit az 5 perc beszélgetés meggyőzött, volt, aki azt mondta, becsületes, tiszta a tekintetünk, aláír. A nemet mondó emberek is igen sokfélék voltak. Kevesen tudnak udvariasan kikerülni ebből a helyzetből, pedig azt is értékeltük volna.

Véget ért a két hét, 8 jelöltünk tud elindulni: közös harc, közös eredmény. Bevallom, jó érzés, hogy nem kell ezerszer jónapotot köszönni, viszont másrésről a szép pillanatok hiányoznak. Azokért érdemes volt ezt végig csinálni, és érdemes lesz folytatni a munkát. Mert ez az igazi politika:

megismerni az embereket, megtudni a problémáikat, és ahogy lehet, segíteni. Az emberektől egyetlen képviselőnek sem szabadna elszakadnia, mert csak úgy tudunk valamit tenni, ha magunkénak érezzük, átéljük a problémákat.

Az AQUILA feladata az is, hogy a Parlamentbe bejutva bujtogasson a jóra, nyitogassa a képviselők szeméit az igazságra, tehát a harácsolás és az egó túltengése felől, az emberek bajainak, megaláztatásainak, kizsákmányolásának a felismerése felé. Tudom, tapasztalom, meg lehet ezt tenni, csak megfelelően, a jót vonzóan kell megismertetni. Minden pártban vannak jó ötletek, az irányba kell majd hatnunk, hogy ami jó, az megvalósuljon, ami rombol, külföldi érdekeknek kedvez, az ország erkölcsi, lelki szétzilálása, a fiatalok nihilistává tétele felé hat, vagy korrupt, azt meg hiúsítsuk.

Csak úgy érhetjük el ezeket a jó célokat, ha Önök adnak az AQUILA Pártnak lehetőséget, mert a Parlamenten kívül nem lehet ezt a lelki tisztogatást sem megtenni, hiszen a fejtől bűzlik a hal, itt kell kezdeni az elme, az erkölcsök tisztogatását.

Az AQUILA Párt friss szellemű, korrekt, megvalósítható, logikus programmal rendelkezik és józan tervekkel, amikkel lassú, de szisztematikus javulást érne el, az adósságnövelést mellőzve és csak magyar érdekeket szem előtt tartva.

Kérjük a választókat, gondolkozzanak, és adjanak lehetőséget az országnak a mókuserékből (csak a jelenlegi, egymást cserélgető pártok zártságából) való kiszabadulásra is!

Egy kis humor

Egy festőművész elmegy a hegyekbe, hogy témát találjon az új festményéhez. Találkozik a pásztorral, aki a juhait tereli.

- Lefesthetem a juhait? - kérdezi a festőművész.

- Dehogyan is! Hát ki venné meg utána az összefestett gyapjújukat?

Kérdezi a friss lótulajdonos a lovászt:

- Ma vettem ezt a lovat. Szerinted versenyezhetnék vele?

- Persze! Sőt milyen gebe, még simán le is győznéd!

14.981-es számon 2013 márciusában jogerősen bejegyzett párt. Az AQP a kiábrándultaknak, igazmondásra és élhető Magyarországra vágyóknak a pártja, és nem szokványos pártként „pártoskodunk”! Elmondhatjuk, mi Isten akaratából az emberekért vagyunk. *Kérjük, tekintsek meg a honlapunkat - a részletes pártprogramunk is ott olvasható: www.aquilapart.hu*

Itt minden információt megtalálhat rólunk.

Impresszum:

Kiadó: AQUILA Párt, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Honlap: www.aquilapart.hu

E-mail: aquilapart@gmail.com

Telefon: +36 20 – 327-47-93

Fő és felelős szerkesztő: Varga Péterné, AQP elnöke

Szerkesztők: Szeibert Márton, Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit

Nyomatásra rendezte: Horváth Olivér

AQUILA Párt fogadó órái: szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig,

Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.

Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.